

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1468/2021
30.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милица Псутка, адвокат из ..., против туженог Предузећа за професионалну рехабилитацију и запошљавање особа са инвалидитетом „Гоша Солко“ д.о.о. из Смедеревске Паланке, чији је пуномоћник Срђан Ђорђевић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 410/17 од 11.04.2018. године, у седници већа одржаној дана 30.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 410/17 од 11.04.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани – Судска јединица у Смедеревској Паланци П1 419/15 од 05.08.2016. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан је тужени да тужиоцу накнади штету по основу мање обрачунате бруто зараде у периоду новембар 2004. године - март 2013. године, у појединачним месечним износима, са законском затезном каматом од доспелости до исплате, као што је ближе наведено овим ставом изреке. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 53.656,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 410/17 од 11.04.2018. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена је првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 395. Закона о парничном поступку.

Решењем Апелационог суда у Београду Р4 6/21 од 01.04.2021. године, оцењено је да је недопуштена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 410/17 од 11.04.2018. године, у смислу члана 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09).

Врховни касациони суд налази да је Апелациони суд у Београду правилно закључио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији у складу са чланом 395. ЗПП, па је оцењујући дозвољеност ревизије, применом члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09), који се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Сл. гласник РС“ број 72/11), а у вези члана члана 23. став 3. ЗПП („Службени гласник РС“ број 55/14), нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 23. став 3. ЗПП („Сл. гласник РС“ број 55/14), која регулише дозвољеност ревизије у свим споровима који нису правноснажно решени до 31.05.2014. године, односно до дана ступања на снагу овог закона, прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретној правној ствари тужба је поднета 07.02.2007. године, а вредност побијаног дела предмета спора је 242.808,32 динара, што према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (1 евро = 122,9369 динара), представља противвредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се овде ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 404. у вези члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**